

Thì Thầm Con Mưa Hạ

Lê Văn Tú

Chậm, rất dịu dàng ♩ = 62

Cuộn mình trong nỗi sầu, dòng sông trôi cuốn mau về đâu? Vàng trắng xưa vương bên

cầu, người về như khói sương nào, tình yêu sao mãi cách xa phương trời nao?

Chiều chìm trong mắt buồn, lệ sầu ai đã tuôn khi chiều buông, Đàn trầm ngân phím tơ

mềm, hoàng hôn phủ bóng bên thềm, người còn đi mãi, ước mơ nào mỗi tìm.

Đêm nghe tiếng mưa rơi ngoài hiên, sầu lắng trong tim lặng yên, như giấc mơ xưa buồn thêm.

Đêm nghe những âm vang nhẹ rơi, trong cõi thiên thu lẻ loi, năm tháng xa xôi buồn trôi.

Vầng trăng nay đã già, đường về sao quá xa thật xa. Nhiều đêm nghe tiếng quê

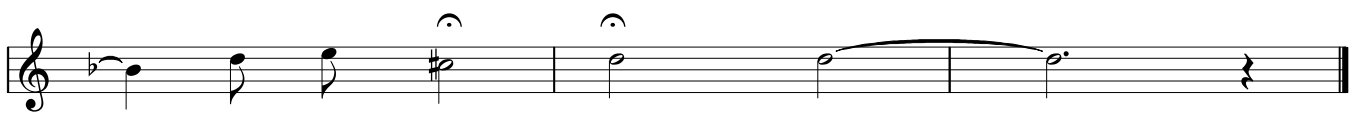

nhà, thì thầm trong tiếng mưa Hạ, dạt dào nỗi nhớ những khung trời xa mờ.

♠ CODA

Nhiều đêm nghe tiếng quê nhà thì thầm trong tiếng mưa Hạ, dạt dào nỗi nhớ

những quầng đời phôi pha.